

Statsforvalteren i Trøndelag

Trööndelagen Staathealtoje

Vår dato:

16.09.2021

Vår ref:

2019/14849

Deres dato:

30.03.2020

Deres ref:

FRØSETH AS
Venusvegen 21
7652 VERDAL

Saksbehandler, innvalgstelefon
Anne Cathrine Flaten, 74 16 81 97

Vedtak - tillatelse til drift av deponi for rene masser - Halsan - Frøseth AS - Levanger

Statsforvalteren i Trøndelag gir Frøseth AS tillatelse etter forurensningsloven til drift av deponi for rene masser i Halsan. Tillatelsen har en ramme på totalt mottak av 80 000 m³ rene jord- og steinmasser. Det tillates mottak av masser (deponering) til og med 31. desember 2051. Tillatelsen gis på visse vilkår og er gyldig fra dags dato. Vedtaket kan påklages.

Statsforvalteren forutsetter at tiltaket er i tråd med vedtatt reguleringsplan / vedtak etter plan- og bygningsloven. Eventuelle uoverensstemmelser i forbindelse med vedtak etter plan- og bygningsloven må avklares med Levanger kommune som rette myndighet.

Frøseth AS må ta prøver av sigevannsutslipp, i tråd med et prøvetakingsprogram. Programmet skal være representativt for det faktiske utslippet fra deponiet, og sikre at uakseptable utslipp fra deponiet blir avdekket.

Seneste 3 måneder etter at deponiet er avsluttet, skal det sendes en sluttrapport om avslutningsarbeidet. Rapporten skal gjøre rede for behovet for etterdrift.

Statsforvalteren varsler nytt gebyr, og vi vurderer å plassere arbeidet med søknaden til gebyrsats 5. Bedriften må da betale et gebyr på kr. 67 600,-. Eventuelle kommentarer til varselet kan sendes Statsforvalteren innen 2 uker etter at dette brevet er mottatt.

Vi viser til søknad av 16. desember 2019, og ny, fullstendig søknad av 30. mars 2020 om tillatelse etter forurensningsloven til drift av deponi for rene masser. Vi viser også til øvrig korrespondanse og supplerende informasjon i ettertid.

E-postadresse:
sftlpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 2600
7734 Steinkjer

Besøksadresse:
Strandveien 38, Steinkjer
Prinsens gt. 1, Trondheim

Telefon: 74 16 80 00
www.statsforvalteren.no/tl

Org.nr. 974 764 350

Vedtak

Statsforvalteren i Trøndelag gir Frøseth AS tillatelse til deponering av rene masser som omsøkt på deler av gnr./bnr. 309/1 og 309/6 i Levanger kommune. Tillatelsen gis i medhold av vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurensningsloven) § 11 jf. § 16.

Vedleggene til tillatelsen er også en del av de juridiske kravene.

Tillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.

Søknad

Den 16. desember 2019 sendte Frøseth AS opplysningene, i form av en søknad. Søknaden ble vurdert som mangelfull, og Statsforvalteren informerte i brev av 29. januar 2020 om at søknaden ikke ville bli behandlet før alle nødvendige opplysninger var oversendt. Ny, supplerende søknad ble mottatt 30. mars 2020.

Frøseth AS søker om å deponere totalt 80 000 m³ rene jord- og steinmasser ved Langåsdammen massetak i Halsan, gårds- og bruksnummer 309/1 og 309/6, i Levanger kommune.

Vedlagt søknaden er et dispensasjonsvedtak fra Innherred samkommune, datert 20. september 2017. I vedtaket gjøres det rede for en mottatt søknad fra Frøseth AS den 07. desember 2016, i tillegg til mottak av supplerende informasjon fram til og med 05. september 2017. Søknaden beskriver etablering av deponi for «*rene overskuddsgravemasser (inerte masser) fra bygge- og anleggsvirksomhet i området og fra Levanger kommune og private aktører*». I samme vedtak er det også gjengitt Miljøvernavdelingen (nå Klima- og miljøavdelingen) sin uttalelse, hvor vi presiserer at bearbeidet materiale som f.eks. betong eller leca ikke regnes som rene masser, ei heller ikke avfall som treverk, metall eller asfalt. Innherred samkommune innvilger søknad om etablering av deponi for rene masser, med forbehold om at tillatelsen taper sin gyldighet om arbeidet ikke igangsettes innen 3 år.

I søknaden er det også vedlagt gjeldende reguleringsplan for steinbruddet, vedtatt i 2000. Området for deponi ligger utenfor det regulerte området for masseuttak, og er dermed ikke gjeldende for dette tiltaket.

Driftstid, støy og støv

Det er angitt åpningstid fra 07-16 og driftstid fra 06-23, videre er det oppgitt at transport til og fra deponi vil foregå fra 07-18. Det er også tatt utgangspunkt i at støykilder som forårsaker ekstern støy vil pågå i tidsrommet 07-18. I søknadskjemaet er det oppgitt at det er 600 meter til nærmeste bebyggelse, et fraflyttet gårdsbruk, i luftlinje. Videre skal det være 900 meter i luftlinje til nærmeste bolighus. I vedlegget beskrives at de nærmeste boligene ligger ca. 160 meter fra ankomstvegen, og at beregninger gjort i utarbeidelsen av reguleringsplanen for steinuttaket, viser en ekvivalent utendørstøy ved fasade på under 50 dB, noe som er under de gjeldende krav til støy ved bolighus.

Det er også i søknaden oppgitt tiltak for å begrense støv. Her beskrives tiltak som at hele bruddveien ble asfaltert i 2017, samt at det koster hver vår for å holde støv borte fra veien. Frøseth AS skriver videre at behovet for vanning vurderes kontinuerlig ved knusing av stein. Dette for å inngå støvflukt.

Transportredegjørelse

Frøseth AS oppgir i søknaden at antall biler som blir å transportere masser i forbindelse med mottak vil variere, men at det i gjennomsnitt vil bli en økning på én bil per uke. Det antas at det ikke vil bli noen forskjell fra den daglige driften av steinbruddet. Frøseth AS skriver videre at den totale

transportbelastningen på miljøet vil være den samme i nærområdet, da bilene uansett hadde hentet stein fra steinbruddet.

Mottakskontroll

I henhold til mottak av masser, skal alle masser veies inn over brovekt ved Halsan. Det skal i tillegg registreres kunde, prosjekt, type fraksjon og antall tonn. Massene fra hvert lass skal fotograferes i bil/henger, og det oppgis at hjullasterfører visuelt skal sjekke dette. Avvik skal så føres i avvikssystemet, og eventuelle avvik rapporteres tilbake til kunde.

Utslipp til vann

Det beskrives avrenning til Langåsdammen, men at deponering av tørre gravemasser ikke vil føre til forringelse av økologisk eller kjemisk tilstand. Det er ingen spesielle utslippspunkt fra deponiet. Vedlagt søknaden er måleprogram, og det vises til at med godt prøvetakingsregime, og god kontroll på masser som deponeres, kan deponiets utslipp være med på å oppnå mål om minst god økologisk og kjemisk tilstand innen 2021/2027.

Ifølge måleprogrammet vises det til bekk nederst i bruddet ved massetipp, hvor det gjøres visuelt tilsyn. Det oppgis at ved visuell endring i bekk, vil vannprøver bli tatt og sendt til Trondheim analysesenter.

Høringsuttalelser

Søknaden har vært ute til høring i perioden 30. juni 2020 – 23. august 2020. Den ble kunngjort på Statsforvalterens hjemmeside, hos kommunen, i Trønder-Avisa og Innherred og tilsendt sektormyndigheter og naboer.

I løpet av høringsperioden mottok vi tre merknader. I ettertid av høringsperioden ble Statsforvalteren informert om at oppgitte gårds- og bruksnummer i søknadsskjemaet var feil. Vi mottok også informasjon om dette fra Frøseth AS selv i epost av 05. mai 2021. Det ble vurdert at søknaden skulle sendes på ny begrenset høring til berørte parter.

Oppsummert er de innkomne uttalelsene som følger:

Trøndelag fylkeskommune:

Innledningsvis uttaler Trøndelag fylkeskommune at sannsynligheten for konflikt med automatisk fredede kulturminner i forbindelse med omsøkte tiltak vil være liten. De minner likevel om den generelle aktsomhets- og meldeplikten etter kulturminneloven § 8. Skulle det under arbeidet fremkomme noe som kan være et fredet kulturminne, ber de om at arbeidet stanses og at fylkeskommunen varsles. De påpeker at denne anmodningen må formidles til den som skal foreta de konkrete arbeidene i marka.

De har med bakgrunn i ovennevnte ingen øvrige eller spesielle merknader til det aktuelle tiltaket, ut fra de interesser de er satt til å ivareta.

Linda S. Lilleenget og Kari S. Lilleenget:

Som eiere av bebyggelsen som ligger nærmest steinbruddet, deponiet og adkomstvegen uttales følgende til høringen:

Feil eiendom

Det vises til at det i søknaden er søkt om deponi på gnr. 309 bnr. 3, men at dette er feil. Videre påpekes det at deponiet som denne søknaden synes å gjelde ligger på gnr. 309 bnr. 1 og 6, i umiddelbar nærhet til pukkverket.

Kommentarer til 2.8 Transportredigjørelse

I uttalelsen gjengis det at Frøseth AS har oppgitt at det i gjennomsnitt vil være 1 bil per uke per år. Videre skrives følgende:

«Dette stemmer verken med virkeligheten eller med de opplyste tallene hva gjelder inntil 4000 tonn tilkjørt masser pr. år. Gitt at en lastebil tar ca 13 tonn (som er opplyst å være maks mengde per dag) så gir 4000 tonn en lastebil hver dag i 307 dager.

Videre står det at det ikke vil bli noen forskjell fra dagens drift av pukkverket. Men det kan vel tenkes at det er lastebiler som kun skal deponere, og som ikke skal ta med pukk på returen. Disse vil innebære økt trafikk på en fra før svært belastet veg.

I tillegg medfører transport til deponiet økt støybelastning. Vegen oppover mot pukkverket/deponiet er stedvis veldig bratt. Når lastebilene er tungt lastet på vei oppover, så sier det seg selv at dette gir økt støy i forhold til om de kjører tom bil for å hente pukk.»

Kommentarer til 3.2 Mottakskontroll

Det påpekes at det ikke eksisterer en brovekt i pukkverket/deponiet. Videre stilles det spørsmål om hvordan føreren av hjullasteren i pukkverket kan holde kontroll med hva som blir tippet nede på deponiområdet. Det vises til at det i avtalen, som gjelder vegen opp til pukkverket, er bestemt at vegen skal være stengt med bom. Videre uttales: *«Dette er også – så vidt jeg vet – gjentatt i avtalen vedrørende deponiet»*. I tillegg vises det til at det i deponiavtalen er avtalt at innkjørte masser skal veies. Per i dag beskrives vegen som åpen for allmenn ferdsel.

Kommentarer til 5.2 Støvberegning

Det kommenteres at det er positivt at vegen er asfaltert, men at årlig kosting ikke er tilstrekkelig. Ved vedvarende finvær og tørt vær vises det til erfaring med mye støv fra vegen. I slike tørkeperioder ønskes det vanning av veg.

Andre forhold i søknaden

Det påpekes at det har vært drift på deponiet siden 2017, og at det siden oppstart, ut fra virksomhetens oppgitte mengder, er deponert ca. 13 000 m³. Videre stilles det på nytt spørsmål om hvordan man kan ha kontroll på hva som tømmes i deponiet utenom ordinær åpningstid. Det opplyses at grunneier ved en tilfeldighet oppdaget at det tidligere var dumpet en metalltrapp og noe betong.

Vedkommende stiller seg også undrende til at driftstiden er angitt til kl. 23, da dette er i strid med tillatelser som gjelder drift av pukkverket. I denne sammenhengen opplyses det også at tidsbegrensningene for pukkverket ikke overholdes, da det hentes pukk døgnet rundt. Videre uttales at traktorer henter masser etter *«mørkets frambrudd»*.

I Frøseth AS sin søknad har de oppgitt at det ikke foreligger noe klager på støy eller støv. Vedkommende skriver at dette ikke medfører riktighet, da det er sendt inn flere klager, og at disse tidligere også er behandlet hos Statsforvalteren.

Videre i uttalelsen vises det til vedtaket fra Innherred samkommune fra 2017, hvor det er beskrevet at tiltaket vil gi en betydelig økning i areal til dyrket mark. Det stilles derfor spørsmål til hvor man skal få tak i så mye matjord at det kan gi tilstrekkelig matjordsjikt med full pløyedybde.

Øvrige momenter

Avslutningsvis kommenteres det at Halsan i nærmere 20 år har vært belastet med mye tungtrafikk i forbindelse med pukkverket, og at gang- og sykkelstier er ikke-eksisterende fra Halsan skole og videre oppover i bygda. Det opplyses at det er planlagt ny gang- og sykkelsti på en liten strekning, men at den ikke bøter på sikkerhetsrisikoen som oppleves på vegnettet.

Det anmodes om at søknaden om deponi i Halsan avslås, eller at det kun gis tillatelse for maksimalt 10 år på strenge vilkår.

Levanger kommune

Levanger kommune hadde i sin opprinnelige uttalelse tatt utgangspunkt i feil gårds- og bruksnummer, og vil derfor ikke være relevant å gjengi her. På grunn av dette ble søknaden sendt på en ny begrenset høring med korrekte opplysninger. Oppsummert er kommunens reviderte uttalelse av 19. august 2021 som følger:

De viser til at gjeldende plan for området er kommuneplanens arealdel, med planid L2008018, og arealet er regulert til LNFR-område. Kommunen skriver videre at masseinntak for eksterne masser på en landbrukseiendom der formålet er mer enn et landbrukstiltak, krever reguleringsplan eller en evt. dispensasjon fra arealformålet. De viser videre til godkjent søknad om etablering av deponi for gravemasser vedtatt 20. september 2017 for gårds- og bruksnummer 309/1 og 309/6, som også er vedlagt Frøseth AS sin søknad. Levanger kommune presiserer at vedtaket sin gyldighet utgår dersom arbeidet ikke er igangsatt innen 3 år fra vedtaksdato.

Videre skriver de at avrenning kan forekomme til Langåsdammen, men i og med at det dreier seg om deponering av rene masser, er det lite sannsynlig at dette vil påvirke resipienten negativt. Kommunen opplyser at Langåsdammen for øvrig har god økologisk tilstand.

Avslutningsvis skriver kommunen at de ikke kan se at det er spesielle miljøhensyn å ta med tanke på naturmangfold, og informerer om at området ikke er registrert med forurensning i Miljødirektoratets grunnforurensningsdatabase. Kommunen er også positive til at det er påpekt i miljørisikoanalysen at dieseltanker skal ha dobbeltvegger.

Kommentarer fra Frøseth AS:

I henhold til saksbehandlingsreglene for behandling av tillatelser etter forurensningsloven (forurensningsforskriften kapittel 36) er Frøseth AS gitt anledning til å kommentere de innkomne høringsuttalelsene. Frøseth AS uttalte seg i brev, datert 31. august 2021, og oppsummert er kommentarene som følger:

Tilbakemelding på Statsforvalterens spørsmål:

Frøseth AS skriver at deponiet ble etablert og startet opp da dispensasjonsvedtaket ble gitt 20. september 2017. I deres vekstsystem registreres det også at de første massene ble mottatt våren 2018. I henhold til restvolum viser en gjennomgang av rapporter at det gjenstår ca. 80 000 m³.

Kommentarer til høringsuttalelse fra Linda og Kari Lilleenget:

Angående transportredegjørelse, presiseres det at deponiet vil stå for en økning på 1 bil per dag, i gjennomsnitt, med ca. 10-13 tonn masser per bil. Totalt sett vil dette utgjøre ca. 3-4000 tonn masser

per år. Disse tallene ble også brukt i søknadsskjema. I Vedlegget til søknaden var det oppgitt en økning på 1 bil per uke, men dette stemmer da altså ikke. Videre skriver Frøseth AS at i de fleste tilfeller med levering av rene jordmasser, tar kunder med seg returlass med stein fra pukkverket.

I henhold til mottakskontroll oppgir virksomheten at intensjonen var at det skulle opp en brovekt, men at slik har det ikke blitt. De oppgir videre at de har investert i følgende:

1. *Bom med registrering av alle som åpner den.*
2. *Hjullaster i brudd er utstyrt med digitalt veiesystem (online scale) som er godkjent for kjøp og salg, hvor sjåfører registrerer levering til deponi.*
3. *Kameraovervåking ved bom – kan gå tilbake og sjekke hvem som har levert i ulike tidsrom.*
4. *Fører i hjullaster holder visuell kontroll og dokumenterer avvik. Avvik blir fjernet enten av kunde som har levert det, eller av oss.*

Om støv opplyses det at årlig kosting blir gjort, samt at det i år ble kjørt med støvbindingsmidlet lignin. Videre kommenteres det at støy- og støvklager ser ut til å være fra 2007, før Frøseth AS tok over som fullverdig driver av pukkverket. Vedrørende driftstid viser Frøseth AS til kapittel 30 i forurensningsforskriften.

Utkast til vilkår

Frøseth AS fikk oversendt utkast til vilkår i tillatelse 06. september 2021 og kommenterte det i epost av 15. september 2021. Virksomheten har ingen kommentarer eller spørsmål til selve tillatelsen.

I oversendelsen av utkastet informerte Statsforvalteren om at vi hovedsakelig regulerer tillatelsene våre i kubikkmeter. Frøseth AS ble derfor spurt om å oppgi hvor mye 4000 tonn tilsvarer i kubikkmeter. Det ble også stilt spørsmål om virksomheten kunne anslå mer presist når deponiet ville være ferdigstilt.

I eposten ble det gitt følgende svar:

«4000 tonn er ca. 1500 m³, som gir drift i 53 år hvis vi tar 80 000/1500=53 år. Men drifta i selve steinbruddet er satt til gjenstående 30-40 år alt etter hvordan uttaket går, og det var derfor vi har oppgitt driftstid til 30-40 år, for det er naturlig at deponi og drifta i steinbruddet avsluttes på samme tidspunkt.»

Krav til tillatelse

Det følger av forurensningsloven § 7 at hovedregelen er at ingen må «ha, gjøre eller sette i verk» noe som kan medføre fare for forurensning. Hva som forstås som forurensning fremgår av § 6. Etter forurensningsloven § 11 har Statsforvalteren, som forurensningsmyndighet på angitte områder, myndighet til å gi tillatelse til forurensning.

Overskytende jord- og steinmasser (overskuddsmasser) som oppstår i forbindelse med samferdselsutbygging og andre anleggsarbeider, regner som næringsavfall, selv om massene ikke er forurenset av helse- eller miljøfarlige stoffer («rene»).

Ifølge forurensningsloven § 32 skal næringsavfall leveres til godkjent mottak, såfremt det ikke kan gjenvinnes. Med godkjent mottak menes anlegg som har tillatelse etter forurensningsloven. Drift av avfalls- og gjenvinningsanlegg krever tillatelse etter forurensningsloven (jf. § 29 første ledd).

Dersom virksomheten er i strid med kommunens vedtatte planer/arealformål for området, må kommunen godkjenne virksomhetens bruk av området før Statsforvalteren kan gi tillatelse etter forurensningsloven.

Statsforvalterens vurdering

Ved avgjørelse av om tillatelsen skal gis, og ved fastsetting av vilkårene, skal Statsforvalteren legge vekt på de fordelene og ulempene som tiltaket for øvrig vil medføre. Dette innebærer at det må foretas en helhetlig vurdering der både forurensningsmessige hensyn, generelle miljøhensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen. Det følger av både forurensningsloven, og tilhørende forskrifter, prinsipper som Statsforvalteren som forurensningsmyndighet skal legge til grunn ved behandling av søknad om tillatelser.

En tillatelse etter forurensningsloven vil vanligvis innbefatte frekvensbaserte tilsyn fra forurensningsmyndigheten, rapportering og om nødvendig pålegg/krav til undersøkelse.

Statsforvalteren mener aktiviteten som Frøseth AS har søkt om, kan tillates på visse vilkår. I følgende avsnitt vil vi gjøre rede for våre vurderinger.

Behov for deponi

Et deponi er et permanent disponeringssted på eller under bakken. Som hovedregel skal alt avfall søkes utnyttet/gjenvunnet før deponi vurderes som en løsning. Statsforvalteren forutsetter at slike vurderinger blir gjort tidlig i et utbyggingsprosjekt, slik at deponering kan unngås.

Ikke alle avfallsfraksjoner lar seg utnytte, så derfor er det behov for noen deponi. Det er ikke gitt noen tillatelse etter forurensningsloven til deponering av rene masser i umiddelbar nærhet til det omsøkte deponiet. Det tas også i betraktning at deponiet har vært i drift siden de fikk tillatelse etter plan- og bygningsloven i 2017, og området er i sin helhet allerede tatt i bruk. Deponiet kan derfor spare belastningene med langtransport, og bidra til å forhindre ulovlig deponering fra ulike aktører/privatpersoner i nærområdet. Et deponi på omsøkt område kan spare andre og mer verdifulle naturområder.

Reguleringsbestemmelser

Levanger kommune er planmyndighet og behandler søknader etter plan- og bygningsloven. Gjeldende vedtak etter plan- og bygningsloven er et dispensasjonsvedtak fattet av Innherred samkommune den 20. september 2017. I vedtaket er det ikke satt noen sluttdato for gyldigheten, men det er derimot bemerket at tillatelsen tapes sin gyldighet innen 3 år fra vedtaksdato, om arbeidet ikke er igangsatt innen den tid.

Frøseth AS har uttalt at deponiet ble startet opp ikke lenge etter gitt dispensasjonsvedtak. Statsforvalteren kan dermed ikke se at det foreligger grunner til at tiltaket ikke er godkjent etter plan- og bygningsloven. Eventuelle uoverensstemmelser i forbindelse med vedtak etter plan- og bygningsloven må tas med Levanger kommune som rette myndighet.

Statsforvalteren vil informere om at reguleringen av rene masse-deponi etter forurensningsloven, er en innstramming av praksis av regelverket, ikke en endring. Tidligere var deponi for rene masser kun regulert gjennom plan- og bygningsloven. Praksisen ble strammet inn som følge av at overskytende jord- og steinmasser (overskuddsmasser) nå regnes som næringsavfall, selv om massene ikke er forurenset av helse- eller miljøfarlige stoffer («rene»). Dette beskrives nærmere i Miljødirektoratets faktaark «Mellomlagring og sluttdisponering av jord- og steinmasser som ikke er forurenset», som ble publisert i 2018, og revidert i 2019.

Statsforvalterens vurdering da faktaarket ble publisert var at det ville være lite hensiktsmessig å stanse driften av alle anleggene som da var i drift, noe som heller ikke kapasitetsmessig var

gjennomførbart. Det er derfor tatt forbehold om en overgangsperiode inntil man får på plass de rette tillatelsene etter forurensningslovverket.

Typen og mengder

Generelt er det viktig for forurensningsmyndighetene å vite hvilke aktiviteter på et anlegg som kan utgjøre en forurensningsfare. I tillatelsen er det satt en ramme på hvor mye som totalt kan deponeres på anlegget. Statsforvalteren stiller rammevilkår for å blant annet bidra til kontroll på rensegrad for sigevann. Vi gjør oppmerksom på at det ikke tillates deponering av inert avfall, eller biologisk nedbrytbart avfall, som ikke er spesifisert som tillatt å deponere i Miljødirektoratets faktaark «Mellomlagring og sluttdeponering av jord- og steinmasser som ikke er forurenset» (M-1243|2018).

I søknaden er det ikke spesifisert at det skal deponeres noen sprengsteinmasser. Sprengstein vil normalt ikke anses som forurenset, men enkelte fraksjoner vil likevel utgjøre et unntak. Eksempler er bunnrenskmasser og boreslam fra tunneldriving, og andre fraksjoner som er tilsølt med olje fra anleggsmaskiner eller inneholder større mengder sprøytebetong. Vi gjør også oppmerksom på at sprengsteinsmasser kan inneholde høyere nivåer av nitrogenforbindelser som kan føre til eutrofiering av vassdrag.

Statsforvalteren har ikke satt spesifikke krav til deponering av sprengstein i tillatelsen, men forventer at virksomheten gjør en risikovurdering med tanke på deponering av denne typen masser. Hvis det planlegges å deponere store mengder sprengstein, må virksomheten dokumentere, gjennom sin risikovurdering, at denne typen masser ikke vil ha nevneverdig negativ påvirkning på ytre miljø.

I søknaden er det oppgitt en årlig mengde på 4000 tonn masser. Vi har etterspurt hva angitte mengde vil tilsvare i kubikkmeter, da vi i hovedsak regulerer tillatelsene våre i kubikkmeter. Virksomheten har svart at 4000 tonn tilsvarer ca. 1500 m³. Statsforvalteren har etter en vurdering kommet fram til at årlig mengde i denne tillatelsen reguleres i tonn. Dette vil gi bedre kontroll på de faktisk mengder som årlig deponeres. Også ved årsrapporteringen skal årlig mengde rapporteres i tonnasje.

Rammen er satt på grunnlag av en helhetsvurdering av disponibelt areal til deponering av avfallsmasser, driftstid, kapasitet til miljømessig forsvarlig håndtering av avfallsmassene, og anleggets lokalisering. Ved klager og/eller problemer med å overholde krav satt i tillatelsen, kan Statsforvalteren vurdere å stille strengere krav med avbøtende tiltak, og/eller pålegge nye vurderinger/beregninger/målinger av blant annet støy-, støv- og trafikkbelastning.

Drift (mottakskontroll, oppfylling og avslutning)

Det stilles krav om at masser som skal mottas for deponering skal være rene, det vil si ikke forurenset. Massene skal tilfredsstillende grenseverdier hentet fra vedlegg 1 til forurensningsforskriftens kapittel 2. Hvis det skal deponeres rene masser fra Trondheim kommune, gjør vi oppmerksom på at grenseverdiene er tilpasset lokalt bakgrunnsnivå, jf. faktaark 63: Håndtering av forurenset grunn, Trondheim kommune.

Alle masser skal kontrolleres etter etablerte rutiner på anlegget, og anlegget skal drives slik at sporbarheten ivaretas og ulovlig masser avdekkes.

Statsforvalteren stiller krav til at deponeringen skal skje i tråd med en driftsplan, men også lagt noen føringer for selve deponeringen. For å redusere faren for tilgrising og støvproblematikk, krever vi et

skille mellom ren og skitten sone, og at selve deponiarealet avgrenses så mye som mulig. Driftsplanen kan være tema på tilsyn.

Etter at deponivolumet er fylt opp, eller det ikke lenger tillates mottak, skal deponiet avsluttes etter behovene for regulert etterbruk og kravene i tillatelsen. Dersom avslutningen av deponiet avviker fra driftsplanen, skal virksomheten, senest 3 måneder før deponeringen opphører, legge frem en plan for endelig avslutning.

Det skal senest 3 måneder etter at avslutningsfasen er over, sendes en sluttrapport til Statsforvalteren. Rapporten skal redegjøre for arbeidet i avslutningsfasen, og vurdere behov for etterdrift.

Skjerming og tilgang

I høringsperioden kom det inn uttalelse om at det ved en tidligere anledning ble oppdaget at det var deponert noe betong og en metalltrapp i deponiet. Statsforvalteren forventer at virksomheten kontrollerer de masser som skal deponeres i henhold til krav i tillatelsen, samt at området skjermes og sikres for uvedkommende. Frøseth AS har også i sin tilbakemelding under saksbehandlingen, informert om at det er oppsatt bom. Tilkjøring av masser forutsetter derfor at vedkommende har tilgang til denne bommen.

Tillatelsen gjelder kun deponering av rene jord- og steinmasser, derfor settes det krav at anlegget skal være skjermet og skiltet, og at avfallet/deponiområde skal være utilgjengelig for uvedkommende. Dersom Frøseth AS har valgt en løsning som ikke fungerer etter hensikten, kan Statsforvalteren kreve ytterligere tiltak. Kravet er gjennomgående for tilsvarende virksomheter.

Driftstid

I søknaden var det oppgitt ulike driftstider/åpningstider. I en e-post av 02. september 2021 ble virksomheten bedt om presisere nærmere hvilke tider som er gjeldende. Samme dag svarte Frøseth AS at massetransport kan skje hele døgnet, men at det stort sett foregår mellom 06.00-18.00. Videre opplyses det at det er bemanning på stedet enten i tidsrommet 06.00-15.00 eller 06.00-23.00, avhengig av produksjonen i steinbruddet. For å deponere i masser på området, forutsettes tilgang til bom. Statsforvalteren tolker dette som at det er mulig å deponere masser selv når det ikke er bemanning på stedet.

Med søknaden og supplerende informasjon til grunn, har vi tillatt ordinær drift mellom kl. 06.00 og 23.00 mandag til fredag. Det er derimot stilt krav om at transport av masser til og fra deponiet bare kan foregå i tidsrommet 06.00-18.00 mandag til fredag. Området er relativt lite konfliktfylt med tanke på støv- og støyproblematikk, men basert på innkomne høringsuttalelser, samt virksomhetens opplysninger, mener vi at massetransporten inn til deponiet kan foregå fram til kl. 18.00. Dette vil sikre at masser som deponeres, i hovedsak, foregår innenfor tidsrommet med bemanning slik at massene kontrolleres i henhold til krav i denne tillatelsen. For øvrig vil vi akseptere noe overskridelse av driftstiden, hvis situasjonen tilsier at det strengt tatt er nødvendig. Ved planlagte driftstider utover de krav satt i tillatelsen, bør virksomheten varsle naboer og berørte beboere i nærheten til deponiet. Blir det en vedvarende trend, må virksomheten søke om endring av tillatelse (utvidelse av driftstid).

I søknaden om drift av deponi for rene masser er det oppgitt en driftsperiode på deponiet på 30-40 år, basert på drifta av steinuttaket. Frøseth AS mener det er naturlig å se drifta av steinuttaket og deponiet i sammenheng, og med utgangspunkt i at begge virksomhetene avsluttes på samme tidspunkt.

Statsforvalteren har i denne tillatelsen satt en sluttdato for drift, dette av hensyn til nærmiljøet og at området skal tilbakeføres til opprinnelig formål. Det tas med i betraktningene at det er snakk om en relativt lang driftsperiode, hvor det ikke kan utelukkes at tillatelsen vil bli endret i løpet av den tiden som følge av endret regelverk og/eller endring av praksis. Deponiet kan derfor ta imot masser fram til og med 31. desember 2051, eller til totalvolumet er nådd. Avslutningsarbeidet kan pågå til og med 31. desember 2052.

Støy

Støy og rystelser anses som forurensning og er omfattet av forurensningsloven § 6. Hjemmel for å regulere støy er forurensningsloven § 11 (og § 18), jf. § 16. Støyende kilder fra deponi for rene masser kan være innkjøring av masser, kjøring med lastebil, doser og gravemaskin inne på deponiet m.m.

I luftlinje er det ca. 600 meter til nærmeste bebyggelse; et fraflyttet småbruk som nå brukes som fritidseiendom. Videre er det ca. 850 meter i luftlinje til nærmeste boligeiendom. Selve deponiet ligger derfor relativt skjermet fra bebyggelsen. Det skal bemerkes at deponiet ligger ved et eksisterende pukkverk, som har vært i drift i flere år. Videre bemerkes det at adkomstvegen ligger i en avstand på ca. 160 meter fra nærmeste bebyggelse.

Frøseth AS har i søknaden oppgitt at det ikke forekommer naboklager knyttet til støy. I én av høringsuttalelsene påpekes det at dette ikke medfører riktighet, da tidligere eier av gårds- og bruksnummer 303/3 sendte inn flere klager, som også ble behandlet av Statsforvalteren (tidligere Fylkesmannen).

Statsforvalteren bekrefter at det har forekommet en del klager på støy i området, men ut fra det vi kan se er dette klager direkte knyttet til driften av pukkverket, og før deponiet fikk tillatelse til etablering. Statsforvalteren kan ikke se at det foreligger klager på støy og/eller støv i den senere tid, hverken for deponiet eller pukkverksdriften.

Statsforvalterens vurdering er derfor at det vil være liten sannsynlighet for at deponivirksomheten vil føre til nevneverdig økt støybelastning. Vi understreker likevel at Frøseth AS må holde seg innenfor støykravene som er satt i vilkårene i denne tillatelsen. Statsforvalteren har satt som krav at støyen skal midles over tillatt driftsperiode for virksomheten ($L_{pA_{ekv}} = A$ -veiet gjennomsnittsnivå (dBA) over en angitt tidsperiode). Kravstillingen tar utgangspunkt i virksomhetens driftsmønster, som både er variert og på dagtid. Vårt krav er i tråd med retningslinjer fra Miljødirektoratet, og i likhet med vilkår i liknende tillatelser.

I søknaden har Frøseth AS også gjort rede for hvilke aktiviteter som anses som støyende. Med bakgrunn i høringsuttalelsene, samt at vedlagte interne støymåling snart er 10 år gammel, setter Statsforvalteren krav om at virksomheten skal utarbeide et støysonekart og/eller oppdatere eksisterende støysonekart. Dette skal være basert på midling over tillatt driftsperiode.

Et støysonekart er en teoretisk fremstilling av støybelastningen fra virksomheten, som baseres på hvilke kilder som finnes ved virksomheten, hvor mange timer de er i bruk, og støyen fra hver enkelt kilde. Resultatet beregnes teoretisk og gjengis på et kart i forskjellig høyde, og på forskjellige tider av døgnet innenfor tillatt driftstid. Statsforvalteren bruker kartet til å vurdere virksomhetens belastning på sitt nærmiljø. Kommunen bruker kartet til å vurdere hvilken annen type bebyggelse de kan tillate i dette nærmiljøet.

Dersom det blir klager på støy, kan Statsforvalteren kreve ytterligere støyberegninger, og/eller målinger av støynivået i omgivelsene, for virksomhetens regning.

Støv

På grunn av all håndtering med jord, sand og stein, kan deponi for rene masser medføre støvutslipp. Som forurensningsmyndighet for den omsøkte virksomheten, vurderer Statsforvalteren støvutslippets påvirkning på det ytre nærmiljøet. Når mineralsk støv/partikler legger seg, kan det føre til negativ påvirkning på naturverdier, og/eller være sjenerende for naboer.

Virksomheten skal jevnlig vurdere støvsituasjonen, og plikter å iverksette avbøtende tiltak dersom det er fare for nevneverdig støvutslipp. I dette ligger det at virksomheten må vurdere å gjøre målinger for å dokumentere at grenseverdien overholdes. Grenseverdien er satt til 5 g/m² i løpet av 30 dager, målt ved nærmeste nabo eller annen som er mer utsatt.

Vi stiller også krav til at værmessige tørre perioder vurderes særlig, og at støv på (offentlig) vei skal fjernes regelmessig, basert på risikovurderingen. Det stilles også krav til ren og skitten sone for å redusere faren for tilgrising og støvproblematikk, samt at deponiarealet avgrenses så mye som mulig. Statsforvalteren stiller ikke tekniske krav til utformingen av ren og skitten sone, men kravet er resultatbasert, hvor hensikten er forebyggende. Uten tilstrekkelig utforming kan det bli behov for korrigerende tiltak.

Trafikk

Statsforvalteren har sett på konsekvensene knyttet til trafikk, og har ikke funnet grunnlag til å sette vilkår om trafikk til og fra anlegget, annet enn tidsrammen og totalt massevolum. Vi mener en eventuell økning i trafikken ligger innenfor det som må forventes av den aktiviteten som er avklart i overordnet plan. Statsforvalteren ilegger derfor vekt på samfunnsnyttene dette prosjektet medfører, samt varigheten av tiltaket.

For øvrig mener vi at konsekvensene knyttet til trafikk er ivaretatt med blant annet vilkår om støy og støv. Virksomheten plikter å sette seg inn i de krav som er satt, og ved klager på trafikk og/eller konsekvenser av økt trafikkbelastning, kan Statsforvalteren gjøre en ny vurdering.

Statsforvalteren påpeker at forhold med fare for trafikkulykker, belastning på vegnett og generell trafiksikkerhet, ligger utenfor Statsforvalterens myndighetsområde. Slike henvendelser må rettes til vegeier/forvalter, eventuelt politiet. Statsforvalteren oppfordrer til å ha god dialog med brukere av ankomstvegen, da det vil være høy aktivitet i tiden deponiet er i drift.

Klimatilpasning

Virksomheten skal etablere sedimentasjonsbasseng, eller lignende renseinnretning, for å hindre utslipp av partikler og annen forurensning. Det er i tillatelsen stilt krav om at anlegget, herunder sedimentasjonsbasseng eller lignende, skal utformes slik at ekstremvær/klimaendringer hensyntas. Klimaendringer, særlig økt nedbør og flom, skal vurderes i miljørisikovurderingen

Grunnforurensning

Gnr./bnr. 309/1 og 309/6 i Levanger kommune er ikke registrert i Miljødirektoratets database over eiendommer med forurenset grunn (Grunnforurensningsdatabasen). Statsforvalteren vurderer at den omsøkte aktiviteten sannsynligvis ikke vil medføre grunnforurensning.

Dersom virksomheten har gjort eller i fremtiden gjør undersøkelser på den aktuelle eiendommen, skal funnene registreres i databasen. Dette skal også gjøres dersom det er mistanke om at grunnen er forurenset.

Databasen er bygget opp slik at bedriften/bedriftens konsulent selv kan opprette egne lokaliteter og legge inn data. Statsforvalteren får melding om dette og godkjenner innleggingen før denne blir synlig i databasen og eiendomsmatrikkelen. Data leveres på importformat, som finnes på <http://grunnforurensning.miljodirektoratet.no>. Her finnes også oversikt over hvilken informasjon som skal registres i henhold til databasens retningslinjer og nødvendig veiledningsmateriale.

Sigevann og utslippskontroll

Enhver væske som siger ut fra et deponi eller blir liggende i det, blir regnet som sigevann. Deponiet vil ha utslipp av vann som har vært i kontakt med masser som skal deponeres på området. Forurensningsfaren med slike typer masser vil blant annet være partikkelavrenning og eventuelt avrenning av nitrogenforbindelser fra sprengsteinsmasser. Vann som har vært i kontakt med ikke-forurensede jord- og steinmasser regnes som forurenset overvann, og skal håndteres slik at det ikke medfører skade eller ulemper for miljøet.

Statsforvalteren stiller derfor krav om at avrenningen skal gå via et sedimentasjonsbasseng, eller lignende (renseinnetning), før utslipp til resipient. Det er stilt krav til prøvetaking etter rensleinnetning. Det er bedriftens ansvar å sørge for at prøveprogrammet er tilstrekkelig til å fange opp utslipp av alle aktuelle parametere. Kravet er gjennomgående for tilsvarende virksomheter med nyere tillatelser.

Spesielt om sprengstein

Rester av sprengstoff kan føre til avrenning av nitrogen og gi eutrofiering. Høye konsentrasjoner av nitrogenforbindelser kan forekomme dersom sprengsteinmassene inneholder mye rester av sprøytebetong fra sprengningsarbeidene. Steinpartikler fra sprengsteinsfyllinger kan også være spesielt skarpe, og ved spredning til vannforekomster kan disse partiklene blant annet skade gjeller hos vannlevende dyr.

Nitrogen

Ved pH høyere enn 8 kombinert med rester av ammoniumnitrat fra sprengsteinsmasser, kan det bli dannet ammoniakk som er akutt giftig for vannlevende organismer. Nitrogen i form av nitrat og ammonium er også næringsstoff og utslipp kan medføre eutrofiering. Vi har derfor stilt krav til prøvetaking av nitrogenforbindelser. Dersom disse er høye i kombinasjon med høy pH, er tiltakshaver pålagt å utføre tiltak for å redusere negativ effekt på miljøet som følge av dette.

Endret pH

Spesielle jordarter kan gi avrenning med annen pH enn det vannforekomstene i nærheten har. Dette kan skade resipient, og særlig dersom denne er avgrenset eller har liten vannutskiftning. Høy og lav pH er også skadelig for vannlevende organismer.

For deponiet i Halsan er det stilt krav til to prøvetakinger etter renseløsning, som minimumskrav. Dette kravet er tilsvarende for lignende aktivitet og lokalitet. Deponiet ligger ikke i umiddelbar nærhet til åpent vassdrag, men det kan fremdeles forekomme avrenning. Statsforvalteren er av den oppfatning at det skal være mulig å avdekke eventuelle uakseptable utslipp fra deponiet og dermed eventuell påvirkning på nærliggende vannresipienter med kravene som er stilt til utslippskontroll. Med dette til grunn mener vi det ikke vil være behov for overvåking etter vannforskriftens bestemmelser.

Resultatene og analysene fra prøvetakingen skal sendes til Statsforvalteren, sammen med den årlige rapporteringen, innen 1. mars hvert år. Resultatene fra prøvetakingen vil gi grunnlag for å vurdere eventuelle påvirkninger fra utslippet. Prøvetakingen kan bli endret som følge av resultatene.

Vurdering etter vannforskriften

Tiltak som medfører fare for forurensning av vann skal vurderes i henhold til vannforskriften, der formålet er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i alle elver, innsjøer, grunnvann og kystnære områder. Ifølge vannforskriften § 4-6 skal tilstanden i overflatevann og grunnvann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og god kjemisk tilstand.

Vannforskriften § 12 gir åpning for ny aktivitet eller nye inngrep som likevel i en liten grad kan påvirke tilstanden i resipienten negativt. Det kan tillates forringelse fra svært god til god økologisk tilstand forutsatt at visse vilkår er oppfylt.

Statsforvalteren krever at deponiet skal drives slik at det i minst mulig grad forurenser nærliggende vassdrag. Virksomheten skal ha kontroll med innsig og inntrenging av grunn- og overflatevann og, om nødvendig, iverksette tiltak for å hindre at rent vann kommer inn på deponiet. Håndtering av overvann skal ta høyde for ekstremvær/klimaendringer.

Nærmeste vannforekomst er «Sidebekker til Levangerelva» med Vann-nett ID 126-31-R, som er registrert med god økologisk tilstand og udefinert kjemisk tilstand. Vannforekomsten omfatter flere sidebekker, og inkluderer bekken som renner rett sør for deponiet, i en avstand på ca. 170 meter. Bekken har utløp til Langåsdammen, som er registrert med Vann-nett ID 126-2484-L. Langåsdammen, i likhet med førstnevnte vannforekomst, er registrert med god økologisk tilstand og ukjent kjemisk tilstand. Den er forventet å nå miljømålene.

Statsforvalteren mener det i utgangspunktet bør utvises varsomhet med å tillate utslipp som kan redusere miljøtilstanden eller gjøre det vanskeligere å nå miljømålet. Det er i dette tilfellet kun deponering av ikke-forurensede jord- og steinmasser, noe som reduserer forurensnings-potensialet fra anlegget generelt. Det er satt vilkår om sedimentasjonsbasseng/renseløsning og utslippskontroll, og deponiet ligger i god avstand fra vannforekomstene. Med dette mener vi at det ikke vil være behov for å stille krav om ytterligere overvåking. Resultatene fra prøvetakingsprogrammet vil for øvrig legge premissene for den videre driften, og det kan bli behov for å gjøre endringer av kravene i tillatelsen.

Statsforvalteren, som forurensningsmyndighet, finner det derfor lite sannsynlig at deponiet for rene masser vil ha nevneverdig negativ påvirkning på nærliggende vannresipienter. Virksomheten er derfor vurdert til ikke å komme inn under unntaksbestemmelsene i vannforskriften § 12. Statsforvalteren vurderer det slik at tiltaket er av en slik art at det er mulig å rense eventuelt utslipp slik at bestemmelsen i § 4 i vannforskriften kan overholdes, og målene i forvaltningsplanen kan oppnås.

Vurdering etter naturmangfoldloven

Ifølge naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold. Dette innebærer at naturmangfoldlovens prinsipper også må legges til grunn når det gjøres vurdering etter forurensningslovens bestemmelser. Nedenfor følger en vurdering av tiltaket i henhold til lovens retningslinjer.

Statsforvalteren har gjort søk i tilgjengelige databaser, og sett på dagens kunnskapsgrunnlag opp imot det som lå til grunn da vedtak etter plan- og bygningsloven ble gitt. For øvrig har vi sett på de forurensningsmessige konsekvensene knyttet til driften av deponiet.

§ 8 – kunnskapsgrunnlaget

Etter søk i tilgjengelige databaser er det ikke gjort funn av viktige naturtyper inne på, eller i umiddelbar nærhet til, tiltaksområdet. Kommunen har også i sin høringsuttalelse uttalt at de ikke kan se at det er spesielle hensyn å ta med tanke på naturmangfold.

Jord- og steinmasser kan inneholde fremmede organismer, enten i form av planter og jordlevende organismer, eller som rester av røtter, egg og frø. Uønskede fremmede arter utgjør en trussel mot norsk natur og økosystemer, og spredning av disse bør forhindres. Det er registrert fremmed art (hagelupin) langsmed E6 ved deponiet, og Statsforvalteren understreker viktigheten av å ikke bidra til økt spredning av slike arter. Vi har satt som vilkår i tillatelsen at tiltakshaver skal ha etablerte rutiner for å avdekke fremmede arter, samt iverksette nødvendige tiltak for å hindre spredning.

Søknaden, og Statsforvalterens behandling av den, er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Virksomheten vurderes å ikke ha nevneverdig negativ påvirkning på de registrerte naturverdiene i og rundt tiltaksområdet. Dersom det oppdages forhold ved driften som kan påvirke miljøtilstanden i nærområdet eller resipienten, må bedriften risikovurdere konsekvensen av sin virksomhet og eventuelt gjøre tiltak.

§ 9 – føre-var-prinsippet

Virksomheten skal drive på en slik måte at utslipp til resipient eller grunn er under kontroll, og slik at påvirkning og forurensningsreducerende tiltak jevnlig vurderes. Dersom det skal gjøres en større kartlegging av grunnvann og overflatevann i området, kan bedriften bli pålagt å bidra til dette. Det kan også bli aktuelt å kreve ytterligere rensing dersom det avdekkes behov for det. Med dette mener Statsforvalteren at risikoen for irreversibel skade på naturmangfoldet i nærområdet/ vannforekomsten, over tid, skal være liten.

§ 10 – samlet belastning

Under normale driftsforhold vil det ikke være utslipp til vannforekomsten som gir økt belastning, og dermed ikke gi bidrag til samlet belastning. Vannforekomstene i nærheten kan likevel være preget av aktivitet i nærområdet. Resultatene fra overvåkingen/utslippskontrollen vil bli vurdert med tanke på behov for ytterligere rensing eller bortføring av overvann og diffuse utslipp.

§ 11 – kostnadene ved miljøforringelse

Det er tiltakshaver som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på miljø og naturmangfold som tiltaket volder. Hvis det viser seg at belastningen fra driften blir for stor, må bedriften ta kostnadene med forbedringstiltak.

§ 12 – miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Det skal tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikk og lokalisering som ut fra en tidligere, nåværende og fremtidig bruk av naturmangfoldet og økonomiske forhold gis de beste samfunnsmessige resultatene.

Bedriften plikter å redusere sine utslipp så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Anlegget skal benytte best tilgjengelige teknikker så langt som råd, når dette ikke medfører urimelige kostnader.

Konklusjon

Statsforvalteren har vurdert søknaden og opplysningene som har fremkommet under behandlingen og gir Frøseth AS tillatelse etter forurensningsloven til virksomhet i Levanger kommune som omsøkt og på vedlagte vilkår.

Statsforvalteren har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis og ved fastsetting av vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket, sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket vil medføre. Ved fastsetting av vilkårene har Statsforvalteren videre lagt til grunn hva som kan oppnås med best tilgjengelige teknikker.

Frister i tillatelsen

Bedriften må forholde seg til følgende frister i tillatelsen:

Tiltak	Frist	Vilkår
Mottak og deponering	31. desember 2051	1
Avslutningsarbeid	31. desember 2052	1
Prøvetaking / analyse fra renseinnretning	Basert på eget prøvetakingsprogram, minst to ganger per år	6.3
Årsrapport med blant annet vurdering av prøvetakingsresultater	1. mars årlig til 2052	12.1
Sluttrapport med blant annet vurdering av behov for etterdrift og videre prøvetaking	3. måneder etter avslutning (senest 1. mars 2053)	12.2

Ansvarsforhold

Frøseth AS er ansvarlig for at anlegget drives i henhold til denne tillatelsen. Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Denne tillatelsen fritar ikke Frøseth AS for å innhente nødvendige tillatelser fra andre sider av virksomheten, som for eksempel arbeidsmiljø, mattrygghet, brann- og eksplosjonsvern med mer.

Denne tillatelsen fritar ikke Frøseth AS for erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler, jf. forurensningsloven § 10 andre ledd. At forurensning er tillatt utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Krav om endringer kan stilles både fra forurensningsmyndighetene og fra bedriften. En eventuell endringssøknad skal foreligge i god tid før endringen ønskes gjennomført. Tillatelsen kan tilbakekalles eller endres, jf. forurensningsloven § 18.

Forholdet til annet regelverk/myndigheter

En tillatelse etter forurensningsloven fritar ikke virksomhetens plikt til å innhente nødvendige tillatelser fra annet regelverk. Virksomheten må selv finne ut av dette med aktuelle myndigheter før oppstart.

I de tilfeller der det foreligger flere regelverk som omhandler samme forhold, er det de strengeste kravene som gjelder.

Regelhjelp

For informasjon om regler som kan være aktuelle for virksomheten/bedriften, viser vi til Miljødirektoratet sin hjemmeside www.miljodirektoratet.no.

Varsel om nytt gebyr

I henhold til forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 39 om gebyrer til statskassen for arbeid med tillatelser og kontroll etter forurensningsloven, skal Statsforvalteren ta gebyr for behandling av tillatelser og kontroll/tilsyn etter forurensningsloven.

For saksbehandling av denne søknaden ble Frøseth AS, i brev av 23. juni 2020, varslet om at saksbehandlingen ville bli plassert i gebyrsats 6, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4 (arbeid med tillatelser). Som følge av større saksomfang enn først antatt, og medgått tid med innhenting av opplysninger i flere omganger, epost-korrespondanse og kollegaers/leders gjennomgang av saken, mener vi det er nødvendig å øke gebyrsatsen. En medvirkende årsak til økt gebyr er at det også ble nødvendig med en ny høring, da den opprinnelige søknaden ble lagt på høring med feilaktige opplysninger.

Med dette varsler Statsforvalteren at saksbehandlingen av søknaden blir plassert i gebyrsats 5. Dette tilsvarer en ressursbruk på to ukeverk. Med dagens sats betyr det at bedriften skal betale et gebyr på **kr. 67 600**.

Dere har anledning til å kommentere dette varselet, jf. forvaltningsloven § 16. Eventuelle kommentarer må sendes til Statsforvalteren i Trøndelag **innen 2 uker** etter at dette brevet er mottatt. Statsforvalteren vil deretter fatte vedtak om gebyr.

Faktura med innbetalingsblankett ettersendes fra Miljødirektoratet. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om vedtak er kommet frem eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages.

Innsyn

Med visse begrensninger har partene rett til å se sakens dokumenter. Nærmere opplysninger om dette fås ved henvendelse til Statsforvalteren.

Tillatelsen blir offentlig tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Med hilsen

Marit Lorvik (e.f.)
seksjonsleder
Klima- og miljøavdelingen

Anne Cathrine Flaten
rådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg

1 Vilkår - drift av deponi for rene masser - Halsan - Frøseth AS - Levanger

Kopi med vedlegg til:

FRØSETH AS v/Anette Brattaker	Venusvegen 21	7652	VERDAL
Per Anders Eriksen	Høyslovegen 568	7608	LEVANGER
Bente Rømo	Lilleengvegen 42	7608	Levanger
Levanger kommune	Postboks 130	7601	LEVANGER
Trøndelag fylkeskommune	Fylkets hus, Postboks 2560	7735	STEINKJER
Hermod Daniel Lilleenget	Lilleengvegen 41	7608	Levanger
Halvard Matberg	Tømtevegen 232	7608	Levanger
Ronny Bakk	Lilleengvegen 42	7608	LEVANGER
Norges vassdrags- og energidirektorat	Postboks 5091	0301	OSLO